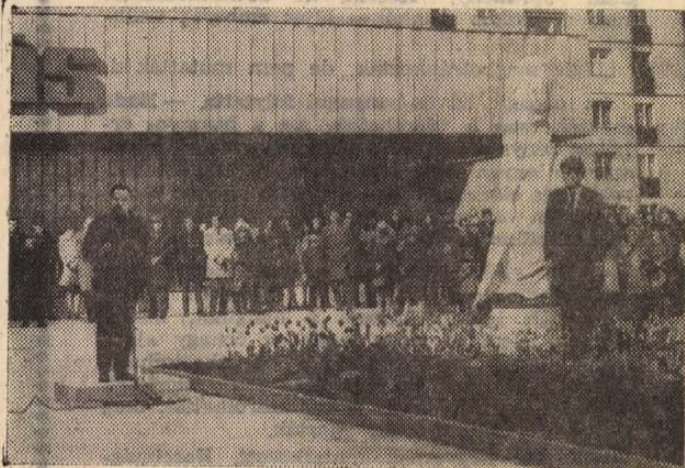

Babits Mihály szobrának avatása

Szekszárdon

Kiss Kovács Gyula szobrászművész szinte eltűnt a több száz ember között, aki részt vett Szekszárdon Babits Mihály szobrának a leleplezésén. A névtelen jelenlétre, a szerénységre nem volt szüksége. Az újonnan felavatott Babits-szobor a megyeszékhely egyik ékessége lett.

A művészeti alkotást Devecseri Gábor Kossuth-díjas műfordító, költő és író avatta. Bensőséges ünnepi beszédében tanulmányok beillő elemzéssel méltatta a város szülöttének, Babits Mihálynak a költészetét, humanizmusát, művészetének nagyszerűségét. Vers-elemzéssel bizonyította be, hogy Babits

Mihály mennyire a város költője volt egész életében.

Az avatóünnepségen közreműködött Dobrovolni Éva és Németh Judit szekszárdi szavaló is. Az írószövetség nevében Devecseri Gábor, a városi tanács nevében pedig Wéner János obitkár helyezett el koszorút az emlékmű előtt.

Megnyílt az új filmszínház

Az első vetítés után

Városunk közönsége boldogan és büszkén vette birtokába április 4-én délután négy órakor a Babits Mihály művelődési központ hátsó frontján elhelyezkedő panoráma filmszínházat. Mint ezt Czank József, a Moziüzemi Vállalat igazgatója a filmszínház ünnepélyes megnyitóján elmondta, az új mozi az ország egyik legszebb kulturális létesítményében kapott helyet és modern képi és hangleadó berendezése révén a legkorszerűbb filmszínházak közé tartozik. Egész pontosan, az országnak ez a kilencedik panoráma mozija.

A filmszínház ünnepi megnyitásának közönsége, mintegy ízelítőül tekintette meg a Lányok az égen című tizenöt perces szovjet panoráma filmet, majd ezután került sor a Szemtől szembe című új magyar film bemutatására. Meltóbb film műsorra tűzésével aligha kezdhetne volna pályafutását az új filmszínház, ami felszabadulásunk jubileumi évének egyik legszebb objektuma. A film írója Doboz Imre, rendezője pedig az a Várkonyi Zoltán, aki népünk történelmének egy-egy állomásáról készített filmjeivel vált népszerűvé, százezrek számára ismertté. Sajnálattal, nem jelenhetett meg a film szekszárdi díszbemutatóján sem az író, sem a rendező, de részt vett a film vetítésén an-

nak néhány szereplője, így Benkő Gyula, Molnár Tibor, Németh András, valamint Nemeskürty István, akit városunk filmbarátai korábban már számos esetben köszönthettek körünkben filmesztétiként eszmecsereként előadójaként. Valóban, szerencsés dolog volt filmművészetünknek eme legújabb alkotásával adni át a közönségnek az új filmszínházat, s éppen nagy nemzeti ünnepünkön, amikor 1945-re, az ország felszabadulására emlékezünk. A film igaz meséje a II. világháború végnapjait idézi, a cselekmény egy határmenti kis faluban játszódik, a felelősség kérdését szenvedélyesen tisztázní akaró megmaradtak emlékezetében.

Mint ezt Nemeskürty István elmondta, a film bemutatását követően — amikor a film megjelent szereplőit virággal köszöntötték a nézők nevében az úttörők — felémelő érzés, hogy éppen ezzel a filmmel kezdti működését Szekszárd új filmszínháza. A film távollévő alkotói nevében jelentette ki az ismert filmesztéta, hogy megiszteltetésnek tartják a szekszárdi díszbemutatót, majd kifejezte azt a reményét, hogy az új filmszínház a nagy közönségsikeréért otthonává válik. Ezt mi, a panoráma filmszínház tulajdonosai is így reméljük.

Beszélgelés a díszbemutató után. Molnár Tibor filmművész és egy érdeklődő.

Fiatalok az állami gazdaságokban

Az elmúlt időszakban zajlottak a tamási járásban — Iregszemcsén és Fornádon — azok a tanácskozások, amelyek a helyi párt-, tömegszervezeti és gazdasági vezetők az állami gazdaságokban dolgozó fiatalok helyzetével foglalkoztak. A helyi tanácskozásokat követően kerül sor a területi, majd ezután egy országos tanácskozásra.

Az Iregszemcsén és Fornádon megtartott felfelőtő tanácskozás alkalmával adott arra, hogy a gazdaságok mérlegre tegyék a területükön dolgozó KISZ-fiatalok, egyáltalán a fiatalok munkájának eredményeit és nyíltan beszéljenek mindazokról a problémákról, amelyek a fiatal munkavállalókat érintik. A tanácskozások ezenkívül arra is

lehetőséget kínáltak, hogy a gazdaságok KISZ-szervezeteinek munkáját értékeljék a résztvevők. Sok jogos igény került felszínre a viták, felhívások során. Így például az a határozott kívánság is megfogalmazódott, hogy legyen a kommunista ifjúsági mozgalom helyi tevékenysége színesebb, eseménydúsabb és a fiatalok kapjanak több részt a megoldásra váró gondok, az egész gazdaságot érintő kérdések rendezésében.

A tanácskozás résztvevői ötöt fős küldöttséget választottak mind Fornádon, mind pedig Iregszemcsén. Ez a tíz fiatal képviseli majd az április végén sorra kerülő területi tanácskozáson a tamási járás állami gazdaságaiban dolgozó fiatalokat.

Vendégkönyvi bejegyzés helyett

Megnyílt a fotokiállítás — kiosztották a díjakat

Vasárnap délelőtt — sajnálatunkra kevés számú érdeklődő jelenlétében — került sor a felszabadulási fotópályázatra beérkezett legjobb munkák kiállításának megnyitására a Babits Mihály Művelődési Központ kiállítótermében.

A pályázatra hetven pályamunka érkezett, ebből harmincegy alkotást ítelt a zsüri kiállításra méltónak. A jubileumi kamarakiállítás anyaga hat egyéni pályázó és két — a dombóvári és mázai — fotoszakkör munkája.

Mint ezt Vadócz Kálmán, a Megyei Könyvtár igazgatója, a Tolna megyei Foto- és Filmklub vezetőségének tagja megnyitójában elmondta, nem véletlen, hogy a kiállítóteremben elsőként a megye fotóművészei a honfoglalók. Ismeretes, hogy a néhány évvel ezelőtt alakult fotoklub eddig nem jelentkezett önálló kiállítással. A bemutatkozásra kiválasztott időpont és alkalom a foto- és filmklub új otthonában, a művelődési központban kötelezővé tette az igényességet. Bár a kiállítás anyaga nem tükrözi még a megye fotóéletének teljes jelenét, a kötelezően vállalt igényesség van jelen a kiállított alkotásokban, amelyekben örvendetes módon az emberközpontság jut érvényre.

Ez alkalommal került sor a fotópályázat díjainak kiosztására is. A KISZ megyei bizottságának első díját Erdi György, a megyei tanács második díját Arvai Zoltán, az MSZBT harmadik díját Havasi Ödön nyerte. A pályázat negyedik helyezettje a dombóvári fotoszakkör, az ötödik díj tulajdonosa pedig Debulay Antal.

A megyei foto- és filmklub bemutatkozó jubileumi kamarakiállítása komoly ígérete annak, hogy a művelődési központ nemcsak otthon nyújt az amatőr fotóművészeknek, hanem ösztönzi is az alkotókat. Amit kezdetként a jubileumi kamarakiállítás közönsége láthat, az biztató, s olyan reményeket kelt a nézőkben, amelyeknek megfelelni igen szép feladat a jövőben is.

1384

Felszabadulási Jubileumi Emlékérem

A felszabadulás 25. évfordulóját megelőzően Tolna megye minden párt-szervezete ünnepi taggyűlést tartott. E tanácskozásokon nemcsak a felszabadulást követő munkával telt és eredményekben bővelkedő negyedszázadról emlékeztek meg, hanem azokról is, akik az elsők közt álltak csatasorba. Sajnos, egy részük már eltávozott az élők sorából, de akik megérhették e történelmi nevezetességű évfordulót, joggal, örömteli szívvel ünnepelethették a nagy társadalmi átalakulást, gazdasági, kulturális fejlődést. Az Elnöki Tanács egész népünk nevében fejezte ki köszönetét azzal, hogy az első harcosok részére Felszabadulási Jubileumi Emlékérmeket létesített és adományozott. Ezeket az emlékérmeket az ünnepi taggyűléseken adták át.

Tolna megyében 1384-en kaptak ilyen emlékérmeket. Ez végeredményben nem nagy szám, különösképpen ha a több tízezerfős felnőtt lakossághoz arányítjuk. Még akkor sem kapnánk nagy számot, ha hozzávonnánk az időközben elhunytakat. De történelmi mércével annál nagyobb. A világháború mérhetetlen véradózatát, felbecsülhetetlen anyagi pusztítását, a sok jaj, szenvedés csüggédté, bizalmatlanná tette a tömeget. Az emberek léte vegetatívává szaporodott össze, társadalmi, gazdasági anarchia tombolt a mi országunkban is. Ilyen körülmények közt eleinte bizony csak nagyon kevesen akadnak, akik ki merték állni a nyilvánosság elé, és saját sorsukon túlmenően megpróbálták közügyekkel is foglalkozni. A dühöngő fasizmus és nyilas rémuralom megtizedelte a haladó emberek sorait, s mire felszabadult az ország, alig maradtak, akik cselekedni tudtak, s hajlandók voltak áldozatot is vállalni az ország demokratikus fejlődése érdekében. De ez a kevés végül is soknak bizonyult, mert hallgatott rájuk a tömeg, követte őket a munkásság, parasztság, értelmiség.

Sosem fog pontosan tisztázódni, hogy például Tolna megyében hányan is vállalták a harcot mindjárt 1945-ben. Ilyen történelmi leltár nem készült, s az idő múltával egyre inkább névtelen hőskökre, harcosokra általánosulnak az egykörű konkrét személyek. Az 1384-es szám is csak azt mutatja, hogy most Tolna megyében ennyien élnek azok közül, akik rászolgáltak a jubileumi emlékéremre.

Az 1384-ből 279 párton kívüli. 1945 tavaszán elsősorban a kommunisták látták, hirdették az ország felemelkedésének útját, de velük együtt mind több párton kívüli vagy szervezetileg más párthoz tartozó is csatasorba állt — a demokráciáért, a szocializmusért. Természetesen nekik is társadalmi köszönet jár, s hogy éppen párttaggyűlés keretében kapták meg az emlékérmeket, tükrözi azt az összefogást és a harcot, amelyet népünk a párt vezetésével folytatott és folytat a felemelkedésért, a szocializmusért.